

ministeren ikke vil indse, at det altså er et af problemerne?

Til det andet om at gribe ind tidligt nok: Det er vi enige i, det er fuldstændig rigtigt, og ministeren siger det så smukt her fra talerstolen, og jeg har også sagt det så smukt fra talerstolen før, men det hjælper bare ikke med ord, der skal lidt mere til – prøv med gulerødder!

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Vi har jo tidligere været inde på den økonomiske diskussion, hvor jeg gjorde gældende, at der, hvor vi giver kommunerne nye forpligtelser, kompenserer vi også for udgifterne dertil. Det har vi også gjort i forbindelse med anbringelsesreformen. Det er et helt almindeligt gældende regelsæt.

Hvis kommunerne derudover synes, at der er særlige udgifter, der gør sig gældende, så de ønsker en anden prioritering, er det noget af det, de må tage fat på i forbindelse med de økonomiske forhandlinger mellem kommunerne og regeringen.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg kan simpelt hen ikke forstå, hvordan ministeren kan få sig selv til at sige, at kommunerne har frie hænder til selv at fastlægge deres økonomi, og at regeringen ikke kommer med nogen påbud om, at de skal skære ned.

Jeg er klar over, at ser man det ud fra, at der er en lillebitte stigning hvert år i den kommunale økonomi, er der ikke nedskæringer, men i forhold til behovet og væksten på ældreområdet, skoleområdet, børneområdet osv. følger økonomien slet ikke med, slet ikke med de forventninger, der er, og med det, regeringen kommer med af løfter.

Kommunerne har meget klart fået at vide af finansministeren, at hvis de kommer med den mindste overskridelse, falder Thors hammer, så kan han gå ud og trække direkte i deres bloktilskud. Der er i den grad påbud fra regeringen om, at kommunerne ikke må bruge flere penge, end regeringen har bestemt. Det er jo derfor, kommunerne står med et skisma: Skal de lukke en børnehaven, eller skal de tage et eller to børn hjem fra en anbringelse?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Nu er det jo sådan set en aftale, der bliver indgået mellem kommunerne og regeringen om, hvor stor den økonomiske ramme skal være, og hvilken vækst der skal være på området. Men det, der er nok så afgørende, er, at den enkelte kommune inden for det råderum, kommunen har, prioriterer de opgaver, den skal løfte.

Her vil jeg fastholde, at kommunerne har et ansvar for at sørge for at prioritere, så der er nogle ordentlige arbejdsforhold for de medarbejdere på området, der skal gennemgå sagerne og forelægge, hvad der skal ske vedrørende den hjælp og støtte, der er behov for. De skal simpelt hen sikre, at der er de midler til rådighed, der er behov for, når der er nogle børn og unge, der har brug for hjælp og støtte. Det er kommunalbestyrelsens ansvar. Det er den model, vi har lavet i Danmark i forhold til det kommunale selvstyre, og den er jeg faktisk en varm fortaler for.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Anden korte bemærkning til fru Line Barfod.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det hjælper ikke noget, at ministeren siger, at hun er en varm fortaler for en model, når hun samtidig sidder i en regering, der fuldstændig fjerner grundlaget for den model. Det hjælper slet ikke, at ministeren bliver ved med at påstå, at der skulle være tale om en aftale med kommunerne om væksten, for det passer ikke.

Det står højt og tydeligt i aftalen, at vækstmålet er noget, der er fastlagt ensidigt af regeringen. Det er kommet frem i alle de debatter, vi har haft om den kommunale økonomi her i Folketingssalen det sidste år. Det er ikke en aftale. Kommunerne er absolut ikke med på, at de ikke må bruge penge. Når der f.eks. kommer flere børn, er der ikke råd til at bygge nye skoler og nye børnehaver. De har f.eks. ikke råd til at bruge de penge, der skal til på anbringelsesområdet, har ikke råd til at bruge de penge, der skal til på hjemmehjælpsområdet osv.

Ministeren kommer altså ikke uden om det, og det nytter ikke noget at sige, at kommunerne har ansvaret for at følge lovgivningen, når hun ikke samtidig giver dem de økonomiske muligheder for at leve op til det ansvar.